

Υπόθεση C-127/24

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως

Ημερομηνία καταθέσεως:

15 Φεβρουαρίου 2024

Αιτούν δικαστήριο:

Bundesgerichtshof (Γερμανία)

Ημερομηνία της αποφάσεως του αιτούντος δικαστηρίου:

8 Φεβρουαρίου 2024

Ενάγουσα και αναιρεσείουσα:

Gesellschaft für musikalische Aufführungs- und mechanische Vervielfältigungsrechte eV (GEMA)

Εναγομένη και αναιρεσίβλητη:

VHC 2 Seniorenresidenz und Pflegeheim GmbH

BUNDESGERICHTSHOF (Ανώτατο Ομοσπονδιακό Δικαστήριο, Γερμανία)

ΔΙΑΤΑΞΗ

[παραλειπόμενα]

Εκδοθείσα στις:
8 Φεβρουαρίου 2024
[παραλειπόμενα]

στην ένδικη διαφορά

GEMA Gesellschaft für musikalische Aufführungs- und mechanische Vervielfältigungsrechte, [παραλειπόμενα]

[παραλειπόμενα] Βερολίνο,

ενάγουσα και αναιρεσείουσα,

[παραλειπόμενα]

κατά

VHC 2 Seniorenresidenz und Pflegeheim gGmbH, [παραλειπόμενα]

[παραλειπόμενα] Unterschleißheim,

εναγομένη και αναιρεσίβλητη,

[παραλειπόμενα]

Το πρώτο τμήμα αστικών διαφορών του Bundesgerichtshof (Ανώτατου Ομοσπονδιακού Δικαστηρίου) εξέδωσε [παραλειπόμενα]

την ακόλουθη διάταξη:

- I. Αναστέλλει τη διαδικασία.
- II. Υποβάλλει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα σχετικά με την ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας (ΕΕ 2001, L 167, σ. 10):
 1. Αποτελούν οι ένοικοι οίκου ευγηρίας λειτουργούντος στο πλαίσιο εμπορικής δραστηριότητας, που διαθέτουν στα δωμάτιά τους τηλεοπτικές και ραδιοφωνικές συνδέσεις προς τις οποίες ο έχων την εκμετάλλευση του οίκου ευγηρίας αναμεταδίδει, διά του καλωδιακού του δικτύου, ταυτόχρονα, χωρίς αλλοιώσεις και περικοπές τα ραδιοτηλεοπτικά προγράμματα που λαμβάνει μέσω ιδίου συστήματος δορυφορικής λήψεως, «απροσδιόριστο αριθμό δυναμικών αποδεκτών», κατά την έννοια του ορισμού της «παρουσιάσεως στο κοινό» του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29/EK;
 2. Εξακολουθεί να ισχύει εν γένει ο ορισμός που χρησιμοποιεί μέχρι σήμερα το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κατά τον οποίο, για να χαρακτηριστεί ως «παρουσίαση στο κοινό» κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29/EK, πρέπει «το προστατευόμενο έργο να παρουσιάζεται με ειδικό τεχνικό τρόπο, διαφορετικό από όσους έχουν χρησιμοποιηθεί μέχρι πρότινος ή, άλλως, σε “νέο κοινό”, δηλαδή κοινό το οποίο δεν είχε ήδη ληφθεί υπόψη από τον κάτοχο του δικαιώματος του δημιουργού όταν επέτρεψε την αρχική παρουσίαση του έργου του στο κοινό», ή ο ειδικός τεχνικός τρόπος της παρουσίασης ασκεί επιρροή μόνον στις περιπτώσεις εκείνες στις οποίες γίνεται αναμετάδοση στο ανοικτό διαδίκτυο

περιεχομένου το οποίο έχει ληφθεί προηγουμένως μέσω επίγειου, δορυφορικού ή καλωδιακού δικτύου;

3. Υφίσταται «νέο κοινό», κατά την έννοια του ορισμού της «παρουσιάσεως στο κοινό» του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29/EK, όταν ο ασκών την εκμετάλλευση οίκου ευγηρίας στο πλαίσιο κερδοσκοπικής δραστηριότητας αναμεταδίδει, διά του καλωδιακού του δικτύου, προς τις υφιστάμενες εντός των δωματίων των ενοίκων του εν λόγω οίκου τηλεοπτικές και ραδιοφωνικές συνδέσεις, ταυτόχρονα, χωρίς μεταβολές και περικοπές ραδιοτηλεοπτικά προγράμματα που λαμβάνει μέσω ιδίου συστήματος δορυφορικής λήψεως; Ασκει επιρροή για την εκτίμηση αυτή το αν οι ένοικοι έχουν τη δυνατότητα να λαμβάνουν τα ραδιοτηλεοπτικά προγράμματα στα δωμάτιά τους μέσω επίγειας μεταδόσεως, ανεξάρτητα από την καλωδιακή μετάδοση; Ασκει, περαιτέρω, επιρροή για την εκτίμηση αυτή το αν οι δικαιούχοι των δικαιωμάτων έχουν λάβει αμοιβή προκειμένου να χορηγήσουν άδεια για την αρχική εκπομπή;

Σκεπτικό:

- 1 A. Η ενάγουσα είναι η Gesellschaft für musikalische Aufführungs- und mechanische Vervielfältigungsrechte (GEMA). Διαχειρίζεται τα πνευματικά δικαιώματα που της έχουν ανατεθεί από συνθέτες, στιχουργούς και εκδότες μουσικών έργων.
- 2 Η εναγομένη εκμεταλλεύεται οίκο ευγηρίας και φροντίδας ηλικιωμένων ο οποίος βρίσκεται στο Dahn και διαθέτει, εντός της θεραπευτικής μονάδας, 88 μονόκλινα και 3 δίκλινα δωμάτια σε 4 χώρους διαμονής. Εκεί διαμένουν μόνιμα 89 μη αυτοεξυπηρετούμενα ηλικιωμένα άτομα, τα οποία εκτός από τη στέγαση, λαμβάνουν ολοκληρωμένη νοσηλευτική περίθαλψη και φροντίδα. Πέρα από τη θεραπευτική μονάδα, η εγκατάσταση της εναγομένης διαθέτει διάφορους κοινόχρηστους χώρους, όπως χώρους εστίασεως και αναψυχής.
- 3 Στην εν λόγω εγκατάσταση, η εναγομένη λαμβάνει μέσω ιδίου συστήματος δορυφορικής λήψεως ραδιοτηλεοπτικά προγράμματα (τηλεοπτικά και ραδιοφωνικά) και τα αναμεταδίδει ταυτόχρονα, χωρίς αλλοιώσεις και περικοπές μέσω του καλωδιακού της δικτύου στα δωμάτια των ενοίκων μέσω των συνδέσεων για τηλεόραση και ραδιόφωνο που υπάρχουν σε αυτά. Κατ' αυτόν τον τρόπο, παρέχεται ραδιοτηλεοπτικό σήμα στο σύνολο των δωματίων των ενοίκων και των χώρων θεραπείας του οίκου ευγηρίας και φροντίδας.
- 4 Η ενάγουσα θεωρεί ότι η αναμετάδοση των ραδιοτηλεοπτικών προγραμμάτων από την εναγομένη υπόκειται στην παροχή άδειας και της ζήτησε ανεπιτυχώς να συνάψουν σχετική σύμβαση.

- 5 Κατόπιν σχετικού αγωγικού αιτήματος της ενάγουσας, το Landgericht (πρωτοδικείο, Γερμανία) καταδίκασε την εναγομένη επ' απειλή κυρώσεων,

να απέχει από την αναμετάδοση ηχητικών έργων που μεταδίδονται, με ή χωρίς κείμενο, από το ρεπερτόριο της ενάγουσας, στο πλαίσιο ταυτόχρονου, χωρίς αλλοιώσεις και περικοπές αναμεταδιδόμενου προγράμματος, χωρίς τη συγκατάθεση της ενάγουσας, μέσω του καλωδιακού δικτύου που υπάρχει στην εγκατάσταση που εκμεταλλεύεται η εναγομένη (...), ιδίως από το σύστημα δορυφορικής λήψεως προς τις συνδέσεις στα δωμάτια των ενοίκων και στους χώρους θεραπείας.

- 6 Κατόπιν της εφέσεως της εναγομένης, το δευτεροβάθμιο δικαστήριο απέρριψε την αγωγή (OLG Zweibrücken [Oberlandesgericht Zweibrücken, εφετείο Zweibrücken, Γερμανία], GRUR 2023, 722). Με την αίτηση αναιρέσεως, την άσκηση της οποίας επέτρεψε το δευτεροβάθμιο δικαστήριο και την απόρριψη της οποίας ζητεί η εναγομένη, η ενάγουσα εμμένει στο αγωγικό της αίτημα.

- 7 Β. Η ευδοκίμηση της αναιρέσεως εξαρτάται από την ερμηνεία του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29/ΕΚ. Για τον λόγο αυτόν, πριν από την έκδοση αποφάσεως επί της αιτήσεως αναιρέσεως επιβάλλεται η αναστολή της διαδικασίας και η υποβολή αιτήσεως προδικαστικής αποφάσεως στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης δυνάμει του άρθρου 267, πρώτο εδάφιο, στοιχείο β', και τρίτο εδάφιο, ΣΛΕΕ.

- 8 Ι. Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο έκρινε ότι η αξίωση περί παραλείψεως που επικαλέστηκε η ενάγουσα δεν υφίσταται, διότι λείπει το στοιχείο της παρουσιάσεως στο κοινό.

- 9 Μολονότι υφίσταται παρουσίαση, δεν υφίσταται παρουσίαση στο κοινό, διότι, εν προκειμένω, αυτή απευθύνεται στον περιορισμένο κύκλο προσώπων των ενοίκων της εγκαταστάσεως, οι οποίοι –όπως και τα μέλη ενώσεως ιδιοκτητών οριζόντιων ιδιοκτησιών– αποτελούν εξ απόψεως δομής έναν σταθερό κύκλο προσώπων πολύ ομοιογενή και προσανατολισμένο στη μόνιμη παραμονή στην εγκατάσταση, με ελάχιστες εναλλαγές.

- 10 ΙΙ. Η αίτηση αναιρέσεως της ενάγουσας που στρέφεται κατά της εκτιμήσεως αυτής πρέπει να ευδοκιμήσει αν το δευτεροβάθμιο δικαστήριο έκρινε εσφαλμένως ότι, εν προκειμένω, η καλωδιακή αναμετάδοση δεν συνιστά παρουσίαση στο κοινό κατά την έννοια του άρθρου 15, παράγραφος 2, πρώτη και δεύτερη περίοδος, σημείο 3, και των άρθρων 20, 20b, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του UrhG (Urheberrechtsgesetz, νόμου περί του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας, στο εξής: UrhG). Η ενάγουσα δικαιούται να επικαλεστεί αξίωση περί παραλείψεως (επ' αυτού κατωτέρω Β ΙΙ 1). Το ζήτημα αν η καλωδιακή αναμετάδοση πληροί, εν προκειμένω, τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για την παρουσίαση στο κοινό πρέπει να διευκρινιστεί από πολλές απόψεις στο πλαίσιο του δικαίου της Ένωσης. Κατ' αρχάς, πρέπει να διευκρινιστεί αν οι ένοικοι του οίκου ευγηρίας της εναγομένης αποτελούν απροσδιόριστο αριθμό δυνητικών

αποδεκτών κατά την έννοια του ορισμού της «παρουσιάσεως στο κοινό» σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29/EK (επ' αυτού κατωτέρω Β ΙΙ 2). Περαιτέρω, πρέπει να διευκρινιστεί κατά πόσον ο ορισμός της παρουσιάσεως στο κοινό κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29/EK, τον οποίο χρησιμοποιεί το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εξακολουθεί να ισχύει γενικά ή μόνο για συγκεκριμένες περιπτώσεις μεταδόσεως λαμβανομένου υπόψη του είδους του τεχνικού τρόπου που χρησιμοποιείται (επ' αυτού κατωτέρω Β ΙΙ 3). Τέλος, πρέπει να διευκρινισθεί αν οι ένοικοι του οίκου ευγηρίας στην υπό κρίση περίπτωση αποτελούν «νέο κοινό» κατά την έννοια του ορισμού της «παρουσιάσεως στο κοινό» σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29/EK (επ' αυτού κατωτέρω Β ΙΙ 4).

- 11 1. Η ενάγουσα δικαιούται να επικαλεστεί αξίωση περί παραλείψεως σύμφωνα με το άρθρο 97, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του UrhG. Οι δημιουργοί, οι καλλιτέχνες ερμηνευτές, οι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί και οι παραγωγοί ταινιών έχουν το αποκλειστικό δικαίωμα της καλωδιακής αναμεταδόσεως. Σε περίπτωση παράνομης προσβολής του δικαιώματός τους, μπορούν να αξιώσουν παράλειψη σύμφωνα με το άρθρο 97, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του UrhG (επί του άρθρου 97, παράγραφος 2, του UrhG πρβλ. BGH [Bundesgerichtshof, Ανώτατο Ομοσπονδιακό Δικαστήριο], απόφαση της 18ης Ιουνίου 2020 – I ZR 171/19, GRUR 2020, 1297 [juris σημείο 9] = WRP 2020, 1573 – ραδιοτηλεοπτική μετάδοση σε εξοχικές κατοικίες, με περαιτέρω παραπομπές). Η ενάγουσα ασκεί το δικαίωμα αυτό για συνθέτες και στιχουργούς ως δημιουργούς.
- 12 2. Κατ' αρχάς, πρέπει να διευκρινισθεί αν οι ένοικοι οίκου ευγηρίας που αποτελεί αντικείμενο εμπορικής εκμεταλλεύσεως, οι οποίοι διαθέτουν στα δωμάτιά τους συνδέσεις για τηλεόραση και ραδιόφωνο, μέσω των οποίων ο έχων την εκμετάλλευση του οίκου ευγηρίας αναμεταδίδει ταυτοχρόνως, χωρίς αλλοιώσεις και περικοπές μέσω του καλωδιακού του δικτύου ραδιοτηλεοπτικά προγράμματα που έχει λάβει μέσω ιδίου συστήματος δορυφορικής λήψεως, συνιστούν «απροσδιόριστο αριθμό δυνητικών αποδεκτών» κατά την έννοια του ορισμού της «παρουσιάσεως στο κοινό» σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29/EK (πρώτο προδικαστικό ερώτημα). Από αυτό εξαρτάται αν το δευτεροβάθμιο δικαστήριο έκρινε ορθώς ότι η επίμαχη εν προκειμένω πράξη εκμεταλλεύσεως δεν συνιστά παρουσίαση στο κοινό κατά την έννοια του άρθρου 15, παράγραφος 2, πρώτη και δεύτερη περίοδος, σημείο 3, άρθρα 20, 20b, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του UrhG.
- 13 α) Το αποκλειστικό δικαίωμα του δημιουργού να παρουσιάζει το έργο του στο κοινό (άρθρο 15, παράγραφος 2, πρώτη περίοδος, του UrhG) περιλαμβάνει και το δικαίωμα της ραδιοτηλεοπτικής μεταδόσεως (άρθρο 15, παράγραφος 2, δεύτερη περίοδος, σημείο 3, του UrhG), ήτοι το δικαίωμα διαθέσεως του έργου στο κοινό μέσω ραδιοκυμάτων, όπως το ραδιόφωνο και η τηλεόραση, δορυφορικής μεταδόσεως, καλωδιακής μεταδόσεως ή παρόμοιων τεχνικών μέσων (άρθρο 20 του UrhG). Το δικαίωμα της ραδιοτηλεοπτικής μεταδόσεως περιλαμβάνει το δικαίωμα της καλωδιακής αναμεταδόσεως σύμφωνα με το άρθρο

20b, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του UrhG, ήτοι το δικαίωμα της αναμεταδόσεως ενός εκπεμπόμενου έργου στο πλαίσιο ταυτόχρονου, χωρίς αλλοιώσεις και περικοπές αναμεταδιδόμενου προγράμματος μέσω καλωδιακών συστημάτων ή συστημάτων μικροκυμάτων (πρβλ. BGH [Bundesgerichtshof [Ανώτατο Ομοσπονδιακό Δικαστήριο], GRUR 2020, 1297 [juris σημείο 11] – ραδιοτηλεοπτική μετάδοση σε εξοχικές κατοικίες, με περαιτέρω παραπομπές). Το δικαίωμα της καλωδιακής αναμεταδόσεως αποτελεί ειδική περίπτωση του δικαιώματος της ραδιοτηλεοπτικής μετάδόσεως και, ως εκ τούτου, ειδική περίπτωση της παρουσιάσεως στο κοινό. Κατά το άρθρο 15, παράγραφος 3, πρώτη περίοδος, του UrhG, η παρουσίαση είναι δημόσια όταν απευθύνεται σε κοινό αποτελούμενο από μεγάλο αριθμό προσώπων. Μέρος του κοινού κατά το άρθρο 15, παράγραφος 3, δεύτερη περίοδος, του UrhG, είναι κάθε πρόσωπο που δεν συνδέεται με προσωπικές σχέσεις με εκείνον που αξιοποιεί το έργο ή με άλλα πρόσωπα που παρακολουθούν το έργο ή που έχουν πρόσβαση σε αυτό με άουλα μέσα. Το ίδιο ισχύει και για τους καλλιτέχνες ερμηνευτές, τους ραδιοτηλεοπτικούς παραγωγούς και τους παραγωγούς ταινιών, εφόσον έχουν το αποκλειστικό δικαίωμα της καλωδιακής αναμεταδόσεως (πρβλ. άρθρο 78, παράγραφος 1, σημείο 2, άρθρο 87, παράγραφος 1, σημείο 1, πρώτη περίπτωση, άρθρο 94, παράγραφος 4, άρθρο 95 του UrhG).

- 14 β) Τα επίμαχα αποκλειστικά δικαιώματα των δημιουργών και των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων λόγω παρουσιάσεως στο κοινό των έργων και των επιτευγμάτων τους μέσω καλωδιακής αναμεταδόσεως στηρίζονται σε οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Για τον λόγο αυτόν, η έννοια της παρουσιάσεως στο κοινό πρέπει να ερμηνεύεται σε συμφωνία με τη διάταξη του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29/EK, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών του δικαιώματος του δημιουργού και συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας, η οποία ισχύει για τους δημιουργούς, καθώς και με τη διάταξη του άρθρου 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/115/EK, σχετικά με το δικαίωμα εκμίσθωσης, το δικαίωμα δανεισμού και ορισμένα δικαιώματα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία στον τομέα των προϊόντων της διανοίας, η οποία ισχύει για τους δικαιούχους συγγενικών δικαιωμάτων σχετικά με το δικαίωμα εκμίσθωσης, το δικαίωμα δανεισμού, καθώς και ορισμένα δικαιώματα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία στον τομέα των προϊόντων της διανοίας (κωδικοποιημένη έκδοση) και τη σχετική νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (πρβλ. BGH [Bundesgerichtshof, Ανώτατο Ομοσπονδιακό Δικαστήριο], απόφαση της 17ης Σεπτεμβρίου 2015 – I ZR 228/14, BGHZ 206, 365 [juris σημεία 30 έως 41] – Ramses· απόφαση της 11ης Ιανουαρίου 2018 – I ZR 85/17, GRUR 2018, 608 [juris σημείο 22] – Krankenhausradio· BGH, GRUR 2020, 1297 [juris σημείο 11] – ραδιοτηλεοπτική μετάδοση σε εξοχικές κατοικίες, αντιστοίχως με περαιτέρω παραπομπές).
- 15 γ) Η έννοια της «παρουσιάσεως στο κοινό» σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29/EK και το άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/115/EK, περιλαμβάνει δύο στοιχεία, ήτοι πράξη παρουσιάσεως και κοινό της εν λόγω παρουσιάσεως. Περαιτέρω, η εν λόγω έννοια απαιτεί η εκτίμηση να γίνεται κατά περίπτωση. Για την εκτίμηση αυτή πρέπει να

λαμβάνονται υπόψη πλείονα παραπληρωματικά κριτήρια, μη αυτοτελή και αλληλεξαρτώμενα. Δεδομένου ότι η βαρύτητα των κριτηρίων αυτών μπορεί να ποικίλλει αναλόγως της συγκεκριμένης περιπτώσεως, πρέπει να εφαρμόζονται μεμονωμένα αλλά και σε συσχετισμό μεταξύ τους (πάγια νομολογία: πρβλ. μόνο ΔΕΕ, απόφαση της 20ής Απριλίου 2023 – C-775/21 και C-826/21, GRUR 2023, 717 [juris σημεία 47 επ.] = WRP 2023, 681 – Blue Air Aviation κατά UCMR – ADA μεταξύ άλλων, με περαιτέρω παραπομπές).

- 16 αα) Ορθώς έκρινε το δευτεροβάθμιο δικαστήριο ότι η αναμετάδοση ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών εκπομπών μέσω συσκευών μεταδόσεως στα δωμάτια των ενοίκων οίκου ευγηρίας και φροντίδας συνιστά πράξη παρουσιάσεως.
- 17 (1) Η έννοια της παρουσιάσεως πρέπει να νοείται ευρέως υπό το πρίσμα του κύριου σκοπού της οδηγίας 2001/29/EK, ο οποίος συνίσταται στη διασφάλιση υψηλού επιπέδου προστασίας των δημιουργών, και δη υπό την έννοια ότι καλύπτει κάθε μετάδοση προστατευόμενων έργων ανεξαρτήτως του χρησιμοποιούμενου τεχνικού μέσου ή τρόπου. Η «παρουσίαση» προϋποθέτει ότι ο χρήστης με πλήρη επίγνωση των συνεπειών της συμπεριφοράς του – προβαίνοντας, επομένως, σε αυτήν, με πρόθεση και στοχευμένα– ενεργεί προκειμένου να εξασφαλίσει σε τρίτους πρόσβαση στο προστατευόμενο έργο, την οποία εκείνοι δεν θα είχαν χωρίς την παρέμβαση αυτή. Συναφώς, αρκεί οι τρίτοι να έχουν πρόσβαση στο προστατευόμενο έργο, χωρίς να είναι κρίσιμο αν κάνουν ή όχι χρήση της προσβάσεως αυτής (BGH [Bundesgerichtshof, Ανώτατο Ομοσπονδιακό Δικαστήριο], GRUR 2020, 1297 [juris σημείο 17] – ραδιοτηλεοπτική μετάδοση σε εξοχικές κατοικίες, με περαιτέρω παραπομπές).
- 18 (2) Σύμφωνα με τα ανωτέρω, η επίμαχη εν προκειμένω αναμετάδοση ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών στα δωμάτια των ενοίκων οίκου ευγηρίας και φροντίδας μέσω τεχνικού μέσου, όπως οι συσκευές μεταδόσεως, πρέπει να χαρακτηριστεί ως «πράξη παρουσιάσεως» κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29/EK, και του άρθρου 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/115/EK. Κατά την αναμετάδοση μέσω των συσκευών μεταδόσεως, η εναγομένη με πλήρη επίγνωση των συνεπειών της συμπεριφοράς της – προβαίνοντας, επομένως, σε αυτήν, με πρόθεση και στοχευμένα– ενήργησε προκειμένου να εξασφαλίσει στους ενοίκους της εγκαταστάσεώς της τη δυνατότητα της προσβάσεως σε ραδιοτηλεοπτικές εκπομπές, την οποία εκείνοι δεν θα είχαν χωρίς την παρέμβασή της κατ' αυτόν τον τρόπο.
- 19 ββ) Το ζήτημα αν το δευτεροβάθμιο δικαστήριο έκρινε ορθώς ότι, εν προκειμένω, η παρουσίαση δεν απευθύνεται σε κοινό, πρέπει να διευκρινιστεί υπό το πρίσμα του δικαίου της Ένωσης.
- 20 (1) Το δευτεροβάθμιο δικαστήριο έκρινε ότι η καλωδιακή αναμετάδοση στα δωμάτια των ενοίκων του οίκου ευγηρίας και φροντίδας δεν αποτελεί παρουσίαση στο κοινό. Μολονότι το κριτήριο του «αρκετά μεγάλου αριθμού προσώπων» που έχει διαμορφωθεί στη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

πληρούται στην περίπτωση των 88 μονόκλινων και 3 δίκλινων δωματίων, ωστόσο, οι εν λόγω ένοικοι της εγκαταστάσεως δεν συνιστούν, όπως περαιτέρω απαιτείται, «κοινό γενικά». Στη συγκεκριμένη περίπτωση, η παρουσίαση περιορίζεται σε «συγκεκριμένα πρόσωπα», δεδομένου ότι απευθύνεται σε περιορισμένο κύκλο προσώπων. Οι ένοικοι της εγκαταστάσεως αποτελούν, κατά τρόπο παρόμοιο με τα μέλη ενώσεως ιδιοκτητών οριζόντιων ιδιοκτησιών– έναν σταθερό εξ απόψεως δομής κύκλο προσώπων πολύ ομοιογενή και προσανατολισμένο στη μόνιμη παραμονή στην εγκατάσταση, με ελάχιστες εναλλαγές. Οι κοινόχρηστοι χώροι προσφέρουν τη δυνατότητα για κοινά γεύματα, προσωπική συναναστροφή και κοινωνική αλληλεπίδραση μεταξύ των ενοίκων. Σε αντίθεση με μια ξενοδοχειακή μονάδα ή με ένα κέντρο αποκαταστάσεως, η επιλογή του οίκου ευγηρίας ως τόπο κατοικίας για το τελευταίο στάδιο της ζωής δημιουργεί στενό δεσμό μεταξύ των ενοίκων. Η προσφορά βραχυχρόνιας και αναπληρωματικής φροντίδας από την εναγομένη δεν αλλάζει ουσιωδώς τον χαρακτήρα της εγκαταστάσεώς της. Το γεγονός ότι η εναγομένη προβαίνει στην καλωδιακή αναμετάδοση για κερδοσκοπικούς σκοπούς δεν δικαιολογεί διαφορετική εκτίμηση.

- 21 (2) Σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η έννοια του κοινού πληρούται μόνο στην περίπτωση απροσδιόριστου αριθμού δυνητικών αποδεκτών και αρκετά μεγάλου αριθμού προσώπων.
- 22 Για «απροσδιόριστο αριθμό δυνητικών αποδεκτών» πρόκειται όταν η παρουσίαση απευθύνεται στο κοινό γενικά, ήτοι δεν επιφυλάσσεται σε συγκεκριμένα πρόσωπα που ανήκουν σε μια ιδιωτική ομάδα (επί του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29/EK πρβλ. ΔΕΕ, απόφαση της 31ης Μαΐου 2016 – C-117/15, GRUR 2016, 684 [juris σημείο 42] – Reha Training κατά GEMA· επί του άρθρου 8, παράγραφος 2, της οδηγίας 92/100/EOK [πλέον οδηγία 2006/115/EK] πρβλ. ΔΕΕ, απόφαση της 15ης Μαρτίου 2012 – C-135/10, GRUR 2012, 593 [juris σημείο 85] = WRP 2012, 689 – SCF κατά Del Corso· απόφαση της 15ης Μαρτίου 2012 – C-162/10, GRUR 2012, 597 [juris σημείο 34] – PPL κατά Ιρλανδίας).
- 23 Με το κριτήριο του «αρκετά μεγάλου αριθμού προσώπων» νοείται ότι η έννοια του κοινού συντρέχει μόνο όταν ξεπερνιέται κάποιο ελάχιστο όριο, στοιχείο που αποκλείει έναν εξαιρετικά μικρό, δηλαδή ασήμαντο, αριθμό ενδιαφερομένων. Για να εκτιμηθεί ο αριθμός των αποδεκτών, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη τα σωρευτικά αποτελέσματα που έχει το γεγονός ότι τα έργα αυτά διατίθενται στους δυνητικούς αποδέκτες. Έχει σημασία ιδίως ο αριθμός των προσώπων που έχουν ταυτοχρόνως ή διαδοχικώς πρόσβαση στο ίδιο έργο (πρβλ. ΔΕΕ, GRUR 2016, 684 [juris σημεία 40 έως 44] – Reha Training κατά GEMA· EuGH, GRUR 2023, 717 [juris σημείο 54] – Blue Air Aviation κατά UCMR – ADA κ.λπ., αντιστοίχως με περαιτέρω παραπομπές).
- 24 (3) Ορθώς έκρινε το δευτεροβάθμιο δικαστήριο ότι ο αριθμός των ενοίκων στα 88 μονόκλινα και στα 3 δίκλινα δωμάτια που διαθέτει η εναγομένη πληροί το κριτήριο του «αρκετά μεγάλου αριθμού προσώπων». Η εν λόγω κρίση γίνεται δεκτή από την αναίρεση· συναφώς, δεν προκύπτουν νομικά σφάλματα.

- 25 (4) Το ζήτημα αν το δευτεροβάθμιο δικαστήριο έκρινε ορθώς ότι η παρουσίαση, εν προκειμένω, κατά την έννοια της νομολογίας του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν απευθύνεται σε απροσδιόριστο αριθμό δυνητικών αποδεκτών, αλλά επιφυλάσσεται σε συγκεκριμένα πρόσωπα που ανήκουν σε μια ιδιωτική ομάδα, πρέπει να διευκρινιστεί υπό το πρίσμα του δικαίου της Ένωσης.
- 26 (α) Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει κρίνει ότι οι πελάτες ξενοδοχειακής μονάδας, ο έχων την εκμετάλλευση της οποίας παρέχει εντός των δωματίων που προορίζονται για τους πελάτες της συσκευές τηλεοράσεως και/ή ραδιοφώνου στις οποίες διανέμει ραδιοτηλεοπτικό σήμα, συνιστούν ένα απροσδιόριστο αριθμό δυνητικών αποδεκτών, διότι η πρόσβασή τους στις υπηρεσίες της εν λόγω μονάδας αποτελεί, κατ' αρχήν, απόρροια προσωπικής επιλογής εκάστου εξ αυτών, περιορίζεται δε μόνον από την ικανότητα υποδοχής της οικείας μονάδας και επομένως, στην περίπτωση αυτή, πρόκειται για «κοινό γενικά» (ΔΕΕ, GRUR 2012, 597 [juris σημείο 41] – PPL κατά Ιρλανδίας). Ομοίως έκρινε το Δικαστήριο και για τους ασθενείς κέντρου αποκαταστάσεως (ΔΕΕ, GRUR 2016, 684 [juris σημείο 57] –Reha Training κατά GEMA· για ασθενείς νοσοκομείου επίσης BGH [Bundesgerichtshof, Ανώτατο Ομοσπονδιακό Δικαστήριο], GRUR 2018, 608 [juris σημείο 34 επ.] –ραδιόφωνο νοσοκομείου). Σε όλες αυτές τις περιπτώσεις, η πρόσβαση στις αντίστοιχες προσφερόμενες υπηρεσίες αποτελεί κατ' αρχήν απόρροια προσωπικής επιλογής εκάστου εκ των πελατών, προς τον οποίον προσφέρεται, και περιορίζεται μόνον από την ικανότητα υποδοχής της οικείας εγκαταστάσεως.
- 27 Αντιθέτως, το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν θεώρησε ως «κοινό γενικά» τους ασθενείς οδοντιάτρου, για τους οποίους υπήρχε ηχητική υπόκρουση στην αίθουσα αναμονής, διότι αυτοί συνιστούν κατά κανόνα ένα σύνολο προσώπων του οποίου η σύνθεση έχει σε μεγάλο βαθμό οριστικοποιηθεί και, επομένως, συνιστούν ένα συγκεκριμένο σύνολο δυνητικών αποδεκτών, δεδομένου ότι τα άλλα πρόσωπα δεν έχουν, κατ' αρχήν, πρόσβαση στις υπηρεσίες του τελευταίου (ΔΕΕ, GRUR 2012, 593 [juris σημείο 95] – SCF κατά Del Corso). Επίσης, μια παρουσίαση προς μια σαφώς καθορισμένη και κλειστή ομάδα προσώπων που ασκούν δημόσια καθήκοντα εντός δικαιοδοτικού οργάνου, δεν πραγματοποιείται σε απροσδιόριστο αριθμό δυνητικών αποδεκτών, αλλά σε καθορισμένη ομάδα ατόμων με συγκεκριμένη επαγγελματική ιδιότητα (επί του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29/EK πρβλ. ΔΕΕ, απόφαση της 28ης Οκτωβρίου 2020 – C-637/19, GRUR 2020, 1295 [juris σημείο 28 επ.] = WRP 2021, 27 – By [φωτογραφικά αποδεικτικά μέσα]).
- 28 (β) Πρέπει να διευκρινιστεί αν το γεγονός και μόνον ότι ο κύκλος των ενοίκων της εγκαταστάσεως είναι κατά τις διαπιστώσεις του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου πολύ ομοιογενής εξ απόψεως δομής και επιδεικνύει ελάχιστες εναλλαγές, δικαιολογεί το να θεωρηθεί ότι η παρουσίαση απευθύνεται μόνο σε «συγκεκριμένα πρόσωπα» και όχι στο «κοινό γενικά». Το δικάζον τμήμα εκτιμά ότι στο ερώτημα αυτό πρέπει να δοθεί αρνητική απάντηση, διότι η πρόσβαση στις υπηρεσίες του οίκου ευγηρίας παρέχεται κατ' αρχήν σε όλα τα πρόσωπα στα

οποία προσφέρεται και περιορίζεται μόνο από την ικανότητα υποδοχής του εν λόγω οίκου.

- 29 Αντίθετα με την κρίση του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου, η απλή δυνατότητα των ενοίκων να τρώνε μαζί, να έχουν προσωπική επικοινωνία και κοινωνική συναναστροφή δεν δικαιολογεί την παραδοχή ότι οι ένοικοι έχουν στενή σχέση μεταξύ τους. Πάντως, στο πλαίσιο της αξιολογικής κρίσης που πρέπει να γίνει, η ύπαρξη προσωπικών δεσμών μεταξύ των μεμονωμένων ενοίκων λόγω της αξιοποίησής της δυνατότητας αυτής θα μπορούσε να εκληφθεί ως (καλοδεχόμενη) παρεπόμενη συνέπεια του γεγονότος ότι γίνεται χρήση της στέγης, της φροντίδας και της υγειονομικής περιθάλψεως που προσφέρει η εναγομένη, χωρίς κατ' αυτόν τον τρόπο –όπως απαιτείται (πρβλ. ΔΕΕ, GRUR 2016, 684 [juris σημείο 57] – Reha Training κατά GEMA) –το σύνολο των ενοίκων να ανήκει σε μια «ιδιωτική ομάδα» (πρβλ. KG [Kammergericht, ανώτερο περιφερειακό δικαστήριο, Γερμανία], διάταξη της 10ης Ιουνίου 2020 – 24 U 164/19, [juris σημείο 26]· OLG Dresden [Oberlandesgericht Dresden, εφετείο Δρέσδης, Γερμανία, GRUR-RR 2023, 149 [juris σημείο 26]).
- 30 Κατά την κρίση του δικάζοντος τμήματος, ούτε οι διατάξεις δημοσίου δικαίου, τις οποίες επικαλείται το υπόμνημα επί της αιτήσεως αναιρέσεως, οι οποίες λαμβάνουν υπόψη ότι οι ένοικοι μιας θεραπευτικής μονάδας χρήζουν ιδιαίτερης προστασίας και βοήθειας, επηρεάζουν τον κατά το δίκαιο της πνευματικής ιδιοκτησίας χαρακτηρισμό της καλωδιακής αναμεταδόσεως που εξυπηρετεί την παροχή ραδιοτηλεοπτικής λήψεως στους ενοίκους. Στο πλαίσιο αυτό, το υπόμνημα επί της αιτήσεως αναιρέσεως επικαλείται τη ρύθμιση του ομοσπονδιακού Heimgesetz (νόμος περί ιδρυμάτων), ο οποίος σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 1, σημείο 1, αυτού, αποσκοπεί στην προστασία της αξιοπρέπειας, των συμφερόντων και των αναγκών των διαβιούντων σε ιδρύματα και στο άρθρο 10 αυτού προβλέπει τη σύσταση συμβουλευτικής επιτροπής ιδρυμάτων ως εκπρόσωπο των συμφερόντων τους. Επιπλέον, το υπόμνημα επί της αιτήσεως αναιρέσεως παραπέμπει στον rheinland-pfälzische Landesgesetz über Wohnformen und Teilhabe (νόμο του ομόσπονδου κράτους της Ρηνανίας-Παλατινάτου περί των μορφών στέγασης και συμμετοχής, στο εξής: LWTG RP), ο οποίος σύμφωνα με το άρθρο 1, παράγραφος 1, αυτού, αποσκοπεί στην προστασία, τον σεβασμό και τη στήριξη των ηλικιωμένων, των ενηλίκων με αναπηρίες και των μη αυτοεξυπηρετούμενων ενηλίκων και στο άρθρο 1, παράγραφος 1, σημείο 4, προβλέπει την ενίσχυση αυτών των ομάδων όσον αφορά τη συμμετοχή τους στην κοινωνική ζωή, αλλά και στο ίδρυμα στο οποίο διαβιούν.
- 31 3. Όσον αφορά τις λοιπές προϋποθέσεις για την παρουσίαση στο κοινό κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29/EK, οι οποίες απαιτούνται από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πρέπει να διευκρινιστεί αν ο ορισμός που χρησιμοποιείται έως σήμερα από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σύμφωνα με τον οποίο, ο χαρακτηρισμός ως «παρουσίαση στο κοινό» κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29/EK απαιτεί «ένα προστατευόμενο έργο να παρουσιάζεται με ειδικό τεχνικό τρόπο, διαφορετικό από όσους έχουν χρησιμοποιηθεί μέχρι πρότινος ή,

άλλως, σε νέο κοινό, ήτοι κοινό το οποίο δεν είχε ληφθεί υπόψη από τον κάτοχο του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας όταν επέτρεψε την αρχική παρουσίαση του έργου στο κοινό», εξακολουθεί να ισχύει εν γένει, ή αν ο χρησιμοποιούμενος τεχνικός τρόπος εξακολουθεί να έχει σημασία μόνο στις περιπτώσεις κατά τις οποίες γίνεται αναμετάδοση στο ανοικτό διαδίκτυο περιεχομένου που έχει αρχικώς ληφθεί μέσω επίγειας, δορυφορικής ή καλωδιακής μεταδόσεως (δεύτερο προδικαστικό ερώτημα).

- 32 α) Προκειμένου για τον χαρακτηρισμό ως «παρουσίαση στο κοινό», το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης απαιτεί ένα προστατευόμενο έργο να παρουσιάζεται με ειδικό τεχνικό τρόπο, διαφορετικό από όσους έχουν χρησιμοποιηθεί μέχρι πρότινος ή, άλλως, σε νέο κοινό, ήτοι κοινό το οποίο δεν είχε ήδη ληφθεί υπόψη από τον κάτοχο του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας όταν επέτρεψε την αρχική παρουσίαση του έργου στο κοινό (ΔΕΕ, απόφαση της 7ης Αυγούστου 2018 – C-161/17, GRUR 2018, 911 [juris 4] = WRP 2018, 1052 – ομόσπονδο κράτος της Βόρειας Ρηνανίας-Βεστφαλίας κατά Renckhoff, με περαιτέρω παραπομπές). Όταν η μεταγενέστερη παρουσίαση γίνεται βάσει συγκεκριμένου τεχνικού τρόπου, διαφορετικού της αρχικής παρουσιάσεως, δεν απαιτείται να εξεταστεί αν το έργο παρουσιάζεται σε νέο κοινό· σε μια τέτοια περίπτωση, για την παρουσίαση απαιτείται άνευ άλλου τινός η άδεια του δημιουργού (πρβλ. ΔΕΕ, απόφαση της 7ης Μαρτίου 2013 – C-607/11, GRUR 2013, 500 [juris σημεία 24 έως 26] = WRP 2013 18 ITV Broadcasting κατά TVC· διάταξη της 21ης Οκτωβρίου 2014 – C-348/13, GRUR 2014, 1196 [juris σημείο 14] = WRP 2014, 1441 – BestWater International).
- 33 Ωστόσο, το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης έκρινε ότι δεν υπόκειται στην υποχρέωση λήψεως άδειας από τον δημιουργό ταυτόχρονη, χωρίς περικοπές και αλλοιώσεις μετάδοση ραδιοτηλεοπτικών εκπομπών του εθνικού ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού, μέσω καλωδιακής συνδέσεως στην εθνική επικράτεια, χωρίς να ληφθεί υπόψη ο διαφορετικός της αρχικής παρουσιάσεως τεχνικός τρόπος, διότι δεν επρόκειτο για «νέο κοινό» (ΔΕΕ, απόφαση της 16ης Μαρτίου 2017 – C-138/16, GRUR 2017, 510 [juris σημεία 26 έως 30] = WRP 2017, 682 – AKM). Σύμφωνα με την έκφραση του εισηγητή στην υπόθεση «AKM», η λεγόμενη «τεχνική» πτυχή δεν θα έπρεπε να τύχει εφαρμογής στην περίπτωση εκείνη (Malenovsky, medien und recht 3/18 – ένθετο, σ. 14, 17 επ.).
- 34 Επίσης, κατά την εξέταση της παρουσιάσεως στο κοινό σε πελάτες σε ξενοδοχειακές μονάδες (ΔΕΕ, απόφαση της 7ης Δεκεμβρίου 2006 – C-306/05, Συλλογή της Νομολογίας 2006, I-11519 = GRUR 2007, 225 [juris σημεία 37 έως 47] – SGAE κατά Rafael) και σε χώρους εστίασεως (ΔΕΕ, απόφαση της 4ης Οκτωβρίου 2011 – C-403/08 και C-29/08, Συλλογή της Νομολογίας 2011, I-09083 = GRUR 2012,156 [juris σημεία 197 έως 199] – Football Association Premier League και Murphy), καθώς και σε ασθενείς σε λουτροθεραπευτήρια (ΔΕΕ, απόφαση της 27ης Φεβρουαρίου 2014 – C-351/12, GRUR 2014, 473 [juris σημεία 27 έως 33] = WRP 2014, 418 OSA κατά Léčebné lázně) και σε κέντρα αποκαταστάσεως (ΔΕΕ, GRUR 2016, 684 [juris σημεία 57 έως 62] – Reha

Training κατά GEMA), το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξέτασε μόνο το στοιχείο του «νέου κοινού», χωρίς να λάβει υπόψη του τον τεχνικό τρόπο.

- 35 β) Εν προκειμένω, πρόκειται για ειδικό τεχνικό τρόπο κατά την έννοια της νομολογίας του Δικαστηρίου, διότι σύμφωνα με τις διαπιστώσεις του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου, η εναγομένη λαμβάνει τα ραδιοτηλεοπτικά προγράμματα μέσω συστήματος δορυφορικής λήψεως και τα διοχετεύει στο καλωδιακό της δίκτυο (πρβλ. ΔΕΕ, GRUR 2013, 500 [juris σημείο 26] – ITV Broadcasting κατά TVC· GRUR2017, 510 [juris σημείο 26] – ΑΚΜ). Ωστόσο, η τεχνική πτυχή δεν μπορεί να είναι –κατά την έννοια της αποφάσεως «ΑΚΜ»– κρίσιμη, διότι ο ρόλος του αναμεταδότη περιορίζεται σε μια απλή ταυτόχρονη, χωρίς περικοπές και παρεμβολές αναμετάδοση του επίγειου σήματος με τη βοήθεια καλωδίων (πρβλ. Malenovský, *medien und recht* 3/18 – ένθετο, σ. 14, 17 επ.). Μια ερμηνεία που έχει εκφραστεί στη βιβλιογραφία υποστηρίζει ότι ο ειδικός τεχνικός τρόπος δικαιολογεί πλέον την παραδοχή περί υπάρξεως παρουσιάσεως στο κοινό μόνο στις περιπτώσεις εκείνες στις οποίες η αναμετάδοση περιεχομένου που αρχικώς ελήφθη μέσω επίγειας, δορυφορικής ή καλωδιακής μεταδόσεως γίνεται στο ανοικτό διαδίκτυο, διότι πρόκειται μόνο για επιγραμμική χρήση ειδών παρουσιάσεως που υπόκεινται πάντα σε χωριστή άδεια (πρβλ. Peukert, ZUM 2017, 881,887 έως 890 [υπό ε]).
- 36 4. Λαμβανομένων υπόψη των λοιπών προϋποθέσεων οι οποίες απαιτούνται από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την παρουσίαση στο κοινό κατά την έννοια του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29/EK, πρέπει, τέλος, να διευκρινιστεί, αν πρόκειται για «νέο κοινό» κατά την έννοια του ορισμού της «παρουσιάσεως στο κοινό» σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29/EK, όταν ο έχων την εκμετάλλευση οίκου ευγηρίας αναμεταδίδει μέσω του καλωδιακού του δικτύου ταυτόχρονα, χωρίς αλλοιώσεις και περικοπές τα ραδιοτηλεοπτικά προγράμματα που λαμβάνει μέσω ιδίου συστήματος δορυφορικής λήψεως στις ραδιοφωνικές και τηλεοπτικές συνδέσεις που υπάρχουν στα δωμάτια των ενοίκων του οίκου. Στο πλαίσιο αυτό τίθεται περαιτέρω το ζήτημα αν για την κρίση αυτή έχει σημασία το αν οι ένοικοι έχουν τη δυνατότητα να λαμβάνουν στα δωμάτιά τους ραδιοτηλεοπτικά προγράμματα μέσω επίγειας μεταδόσεως, ανεξάρτητα από την καλωδιακή σύνδεση, και αν οι δικαιούχοι λαμβάνουν ήδη αμοιβή για τη συγκατάθεση στην αρχική μετάδοση (τρίτο προδικαστικό ερώτημα).
- 37 α) Κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, «νέο κοινό» κατά την έννοια του ορισμού της παρουσιάσεως στο κοινό σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/29/EK, είναι εκείνο το οποίο δεν είχε ληφθεί υπόψη από τον κάτοχο του δικαιώματος πνευματικής ιδιοκτησίας όταν επέτρεψε την αρχική παρουσίαση του έργου του στο κοινό (EuGH, GRUR 2018, 911 [juris σημείο 24] – Ομόσπονδο κράτος της Βόρειας Ρηνανίας και Βεστφαλίας κατά Renckhoff, με περαιτέρω παραπομπές). Κατά το Δικαστήριο, ο δημιουργός που επιτρέπει τη ραδιοτηλεοπτική μετάδοση του έργου του αντιλαμβάνεται κατ' αρχήν ως κοινό μόνον τους κατόχους συσκευών λήψεως οι οποίοι, μεμονωμένα ή στο πλαίσιο του ιδιωτικού ή οικογενειακού τους περιβάλλοντος, λαμβάνουν τις

εκπομπές. Ο κάτοχος συσκευής λήψεως ο οποίος –όπως ο έχων την εκμετάλλευση ξενοδοχειακής μονάδας ή ο ιδιοκτήτης χώρου εστίασεως στις υποθέσεις που υποβλήθηκαν στο Δικαστήριο– καθιστά δυνατή την πρόσβαση νέου τμήματος του κοινού στην ακρόαση ή στη θέαση του έργου, παρουσιάζει το έργο σε νέο κοινό (πρβλ. ΔΕΕ, GRUR 2007, 225 [juris σημείο 41 επ.] SGAE κατά Rafael· GRUR 2012, 156 σημεία 197 έως 199 – Football Association Premier League και Murphy· πρβλ. επίσης BGH [Bundesgerichtshof, Ανώτατο Ομοσπονδιακό Δικαστήριο], διάταξη της 16ης Αυγούστου 2012 I ZR 44/10, GRUR 2012, 1136 [juris σημείο 18] = WRP 2012,1402 – ευρυζωνική καλωδιακή μετάδοση).

- 38 Το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης έκρινε περαιτέρω ότι ο εμπορικός χαρακτήρας της μεταδόσεως προστατευμένου έργου δεν είναι μεν καθοριστικός για τον χαρακτηρισμό μιας τέτοιας μεταδόσεως ως «παρουσιάσεως στο κοινό» (πρβλ. ΔΕΕ, GRUR 2013, 500 [juris σημείο 43] – ITV Broadcasting κατά TVC), ούτε όμως και στερείται συναφώς σημασίας –μεταξύ άλλων, για τον καθορισμό της πιθανής αμοιβής για την εν λόγω μετάδοση (πρβλ. ΔΕΕ, GRUR 2012, 156 [juris σημείο 204] – Football Association Premier League και Murphy· GRUR 2016, 684 [juris σημείο 49] – Reha Training κατά GEMA).
- 39 β) Εν προκειμένω, πρέπει, επομένως, να διευκρινιστεί αν οι ένοικοι του οίκου ευγηρίας της εναγομένης συνιστούν «νέο κοινό», διότι λαμβάνουν τα ραδιοτηλεοπτικά προγράμματα στα δωμάτιά τους, ήτοι μεμονωμένα ή στο πλαίσιο του ιδιωτικού ή οικογενειακού τους περιβάλλοντος και η εναγομένη, η οποία δεν ταυτίζεται με τον αρχικό ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό, παρέχει το ραδιοτηλεοπτικό σήμα στους ενοίκους στο πλαίσιο της εκμεταλλεύσεως του οίκου ευγηρίας στην οποία προβαίνει για κερδοσκοπικούς σκοπούς.
- 40 Το ζήτημα αν οι ένοικοι του οίκου ευγηρίας λαμβάνουν τα προγράμματα στα δωμάτιά τους κατά την έννοια της νομολογίας του Δικαστηρίου μεμονωμένα ή στο πλαίσιο του ιδιωτικού ή οικογενειακού τους περιβάλλοντος, τίθεται, κατά το δικάζον τμήμα, ακόμη και στην περίπτωση κατά την οποία οι ένοικοι του ιδρύματος δεν ανήκουν σε ιδιωτική ομάδα κατά την έννοια της νομολογίας του Δικαστηρίου (επ' αυτού ανωτέρω σκέψεις 19 επ.).
- 41 Δεδομένου ότι η εναγομένη ισχυρίστηκε ότι οι ένοικοι έχουν τη δυνατότητα να λαμβάνουν στα δωμάτιά τους τα ραδιοτηλεοπτικά προγράμματα μέσω επίγειας μεταδόσεως, ανεξάρτητα από την καλωδιακή αναμετάδοση, πρέπει να διευκρινιστεί περαιτέρω αν το γεγονός αυτό ασκεί επιρροή στη νομική εκτίμηση, διότι, εφόσον ισχύει αυτό, πρέπει να γίνουν οι σχετικές διαπιστώσεις.
- 42 Πρέπει, περαιτέρω, να διευκρινιστεί αν για τους σκοπούς της εν λόγω εκτιμήσεως είναι κρίσιμο το ζήτημα αν οι δικαιούχοι λαμβάνουν ήδη αμοιβή για τη συγκατάθεση στην αρχική μετάδοση. Τούτο ισχύει για δικαιούχους που αμείβονται για την άδεια ραδιοτηλεοπτικής μεταδόσεως από εκείνους που προβαίνουν στην αρχική μετάδοση (πρβλ. Loewenheim/Flechsigt, Handbuch des Urheberrechts [εγχειρίδιο δικαίου πνευματικής ιδιοκτησίας], 3η έκδ., § 47, σημείο

31), όχι όμως για τους ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς οι οποίοι προβαίνουν οι ίδιοι στην αρχική μετάδοση, για τα συγγενικά δικαιώματα των οποίων, σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 16 της οδηγίας 2006/115/EK, τα κράτη μέλη μπορούν να προβλέπουν ευρύτερη προστασία όσον αφορά τις ραδιοτηλεοπτικές μεταδόσεις και την παρουσίαση στο κοινό. Συναφώς, η αξιολόγηση στο πλαίσιο της κρίσεως όσον αφορά το «νέο κοινό» στην περίπτωση των δικαιούχων που λαμβάνουν ήδη αμοιβή για την αρχική μετάδοση, θα μπορούσε να προσανατολίζεται περισσότερο στο ότι οι ένοικοι του οίκου ευγηρίας εντάσσονται σε εκείνο το κοινό, το οποίο ο δικαιούχος είχε υπόψη του κατά τη χορήγηση της άδειας για τη δημοσίευση, παρά στην περίπτωση των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών, οι οποίοι δεν έχουν λάβει ακόμη αμοιβή για την αρχική μετάδοση και ως προς τους οποίους, σε περίπτωση αναμεταδόσεως που γίνεται από άλλη επιχείρηση για κερδοσκοπικό σκοπό, η εν λόγω αναμετάδοση θα μπορούσε να αφορά ένα «νέο κοινό».

[παραλειπόμενα]